

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	DF-Fn-III.310.3.2011
Data	2012-02-09
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	Pobór opłaty targowej od sprzedaży dokonywanej na targowiskach, wysokość opłaty targowej
Słowa kluczowe	Oplata targowa

**Prezydent Miasta Łodzi
Urząd Miasta Łodzi
Ul. Piotrkowska 104
Łódź**

**Wniosek
o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej**

Łziałając na podstawie art. 14b ust. 1 w zw. z art. 14j ustawy z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz.U. 1997 Nr 137 poz. 926 z późn.zm.) niniejszym wnoszę o udzielnie indywidualnej interpretacji podatkowej w następującej sprawie:

I. Zakres wniosku.

Zaistniały stan faktyczny.

II. Wskazanie przepisów prawa podatkowego będących przedmiotem interpretacji indywidualnej.

Art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. z 2010 roku za Dz.U. nr 95, poz. 613 z późn.zm., pkt. I poz. 8 oraz pkt. I poz. 4, 5 i 6 w części dotyczącej opłaty targowej od powierzchni zajętej przez pojazd lub przyczepę, jak też pkt. II poz. 1 tabeli ujętej w załączniku nr 1 do uchwały nr XVI/250/07 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 11.07.2007 roku.

III. Stan faktyczny.

Stowarzyszenie zrzecza jako członków kupców, prowadzących działalność gospodarczą na terenie targowiska , którą jest działalność handlowa.

Stowarzyszenie dzierżawi od Miasta Łodzi teren targowiska w drodze umowy cywilnoprawnej, ponosząc z tego tytułu czynsz dzierżawny.

Od października 2009 roku, Stowarzyszenie prowadzi inwestycję polegającą na budowie na terenie targowiska nowej hali targowej oraz na znacznej modernizacji całego terenu targowiska. Inwestycję prowadzi Stowarzyszenie jako osoba prawna, natomiast członkowie Stowarzyszenia (kupcy) występują w roli współinwestorów. Po zakończeniu inwestycji współinwestorzy staną się poddzierżawcami gruntu pod sfinansowaną częścią naniesień trwałych.

Planowo inwestycja ma być zakończona w kwietniu 2012 roku. W ramach tej inwestycji, w 2010 roku oddana została jej pierwsza część, obejmująca pasaż handlowy, stanowiący ciąg pawilonów (boksów) handlowych przykrytych dachem. Ponadto, oddano zadaszoną nowoczesnymi wiatami część płyty targowiska, przystosowaną do handlu płodami rolno-ogrodniczymi.

Wszelkie budynki i budowle wzniesione w 2010 roku są trwale związane z gruntem i – jako naniesienia trwałe – stanowią własność Stowarzyszenia. Członkowie wydzierżawiają pawilony (boksy) oraz poszczególne części płyty targowiska. Z tego tytułu ponoszą oni opłaty o charakterze czynszowym i opłaty na pokrycie kosztów eksploatacji targowiska, a także – w określonych przypadkach – opłatę targową. Natomiast Stowarzyszenie – jako osoba prawna i właściciel naniesień trwałych – ponosi – także w określonych przypadkach – podatek od nieruchomości. W szczególności:

1) Stowarzyszenie (jako osoba prawna) opłaca podatek od nieruchomości od gruntu wydzierżawionego od Miasta Łódź, na którym zlokalizowana jest działalność kupców, jak również od budynków, którymi są pawilony (boksy) oraz budowle jak pasaż (pod którymi znajdują się pawilony) i wiaty, które służą do sprzedaży płodów rolnych z płyty targowiska;

2) kupcy natomiast płacą opłatę targową od sprzedaży:

- dokonywanej na płycie targowiska oraz w namiotach lub w straganów,
- realizowanej pod wiatami na zmodernizowanej płycie targowiska, na której dokonują wydawania i sprzedaży towarów, jak i od części zajętej na pojazd samochodowy, w którym przechowują towar, jak też od części zajętej na ekspozycję tych płodów,
- od towarów eksponowanych przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu.

We wszystkich wyżej wymienionych wypadkach kupcy są zobowiązani płacić opłatę targową od powierzchni wykorzystywanej przez nich do ekspozycji towarów przy pawilonie. To samo dotyczy sprzedaży płodów rolno-ogrodniczych – kupcy są zobowiązani do ponoszenia opłaty targowej zarówno od części, na której dokonują wydawania i sprzedaży towarów, jak i od części zajętej na pojazd samochodowy, w którym przechowują towar, jak też od części zajętej na ekspozycję towarów.

Inkasentem opłaty targowej w imieniu Miasta Łódź jest Stowarzyszenie.

IV. Pytanie podatnika.

Stowarzyszenie ma wątpliwości, czy należna jest opłata targowa – oraz w jakiej wysokości – od:

- 1) powierzchni przeznaczonej na eksponowanie przez kupców towaru przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu handlowym ?
- 2) części zajętej na pojazd samochodowy czy przyczepę samochodową, w których kupcy przechowują swój towar handlowy – płody rolno-ogrodnicze ?

I w tym zakresie Stowarzyszenie wnosi o wydanie interpretacji indywidualnej.

V. Własne stanowisko w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego.

Stowarzyszenie uważa, że w obu przypadkach wymienionych w punkcie IV niniejszego wniosku, to jest od powierzchni przeznaczonej na eksponowanie towarów w celach reklamowych przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu handlowym, jak również w części zajętej na pojazd samochodowy, w którym kupcy przechowują swój towar (płody rolno-ogrodnicze) na zmodernizowanego części targowiska pod wiatami, opłata targowa nie powinna być pobierana od kupców.

Zagadnienie powyższe regulują przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. z 2010 roku za Dz.U. nr 95, poz. 613 z późn.zm.). Przepis zawarty w art. 15 ust. 1 tego aktu prawnego wprowadza zasadę powszechności wnoszenia opłaty targowej przez podmioty dokonujące sprzedaży na targowiskach z zastrzeżeniem ustępu 2b tego artykułu, który wyłącza obowiązek podatkowy z tytułu opłaty targowej w razie, gdy sprzedaż jest prowadzona w budynkach lub w ich częściach.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej ustawy targowiskami są wszelkie miejsca, w których prowadzona jest sprzedaż, z zastrzeżeniem powołanego już wyżej przepisu ujętego w ust. 2b tego artykułu.

Z kolei art. 16 powołanej ustawy zwalnia od opłaty targowej osoby i jednostki wymienione w art. 15 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach.

Zdaniem Stowarzyszenia z analizy przepisów zawartych w art. 15 ust. 1 i 2 powołanej ustawy wynika, że warunkiem obciążenia podmiotu opłatą targową, jest dokonywanie przez niego sprzedaży na targowisku. „Zgodnie z art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 543 Kodeksu cywilnego wystawienie rzeczy w

miejscu sprzedaży na widok publiczny z oznaczeniem ceny uważa się za ofertę sprzedaży. Nie jest zatem ofertą w rozumieniu ww. przepisu wystawienie rzeczy w okolicznościach podobnych do proponowania sprzedaży, ale bez podania ceny. Przez wystawienie w miejscu sprzedaży na widok publiczny należy rozumieć nie tylko wystawienie towaru w witrynach sklepowych, na zewnątrz lokalu, lecz także we wszelkich miejscach, gdzie dokonuje się sprzedaży (M. Płachta "Przesłanki i zasady odpowiedzialności prawnej w działalności reklamowej" - RPEiS nr 2/1990). Z powyższych rozważań wynika, iż wystawienie przez sprzedającego części oferowanego towaru na zewnątrz lokalu nie stanowi odrębnej sprzedaży. Potwierdza to także orzecznictwo sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 26 maja 2009 r. (sygn. akt I SA/Bd 180/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy stwierdził, że wystawienie towaru jest ofertą sprzedaży konkretnego handlowca, a ekspozycja towaru jest formą reklamy tego towaru, który znajduje się w pawilonie. Nie stanowi zatem odrębnej oferty, a w konsekwencji nie można traktować jej jako samodzielnej, oderwanej od sprzedaży dokonywanej na terenie boksu." (vide: odpowiedź z dnia 7. maja 2010 roku Pana Macieja Grabowskiego (Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów) na interpelację nr 15363 posała Marka Polaka – w załączeniu).

Jak to podniesiono w zacytowanej wyżej odpowiedzi, wyrok wydany w dniu 26.05.2009 roku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w sprawie o sygn.akt SA/Bd 180/09 jest odzwierciedleniem przedstawionego stanowiska. Dodać należy, że **wyrok ten dotyczy niemal identycznego przypadku ekspozycji towaru przed boksem handlowym w pasażu** (wyrok w załączeniu). Stowarzyszenie w całości podziela wyżej przedstawione poglądy w przedmiocie pytania 1.

Stowarzyszenie stoi na stanowisku, że także opłata targowa od miejsca zajmowanego przez pojazd kupca, w którym magazynuje on towary handlowe nie podlega opłacie targowej. Zdaniem Stowarzyszenia, magazyn nie jest miejscem dokonywania sprzedaży, lecz służy jako miejsce przechowywania czegoś, w tym przypadku towaru. Nie oznacza to, że za powierzchnię przeznaczoną na magazynowanie towarów, kupiec nie powinien uiścić innej opłaty, na przykład czynszowej. Pobranie jej leży jednak w uprawnieniach Stowarzyszenia jako posiadacza zależnego gruntu, na którym zlokalizowane jest targowisko a nie Miasta Łódź. To oznacza, że z tego tytułu – zdaniem Stowarzyszenia – nie powinna być pobierana opłata targowej, stanowiąca dochód Miasta Łodzi.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zmianami),

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 22 listopada 2011 r. (data wpływu 25 listopada 2011 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji, co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w zakresie opłaty targowej

postanawia

uznać, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 listopada 2011 r. został złożony wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opłaty targowej. Przedmiotem interpretacji jest art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz pkt I poz. 4, 5, 6 i 8 i pkt II poz. 1 tabeli ujętej w załączniku nr 1 do uchwały Nr XVI/250/07 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 11 lipca 2007 r.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca zrzesza jako członków kupców prowadzących działalność handlową na terenie targowiska. Wnioskodawca dzierżawi od Miasta Łodzi teren targowiska w drodze umowy cywilnoprawnej, ponosząc z tego tytułu czynsz dzierżawny. Od października 2009 roku wnioskodawca prowadzi inwestycję polegającą na budowie na terenie targowiska nowej hali targowej oraz na znacznej modernizacji całego terenu targowiska. W ramach tej inwestycji w 2010 roku oddana została jej pierwsza część, obejmująca pasaż handlowy stanowiący ciąg pawilonów (boksów) handlowych przykrytych dachem. Wszelkie budynki i budowle wzniesione w 2010 roku są trwale związane z gruntem i stanowią własność wnioskodawcy. Wnioskodawca (jako osoba prawna) opłaca podatek od nieruchomości od gruntu wydzierżawionego od Gminy, jak również od budynków, którymi są pawilony (boksy) oraz budowli jak pasaż i wiaty, które służą do sprzedaży produktów rolnych z płyty targowiska. Kupcy wydzierżawiają pawilony oraz poszczególne części płyty targowiska. Z tego tytułu ponoszą oni opłaty o charakterze czynszowym i opłaty na pokrycie kosztów eksploatacji targowiska, a także - w określonych przypadkach – opłatę targową.

Kupcy płacą opłatę targową od sprzedaży:

1. dokonywanej na płycie targowiska oraz w namiotach lub na straganach;

2. realizowanej pod wiatami na zmodernizowanej płycie targowiska, na której dokonują wydawania i sprzedaży towarów, jak i od części zajętej na pojazd samochodowy, w którym przechowują towar, jak też od części zajętej na ekspozycję tych płodów,
3. od towarów eksponowanych przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu.

Inkasentem opłaty targowej w imieniu Miasta jest wnioskodawca.

W związku z powyższym zadano pytanie dotyczące zaistniałego stanu faktycznego.

Wnioskodawca ma wątpliwości, czy należna jest opłata targowa – oraz w jakiej wysokości – od:

1. powierzchni przeznaczonej na eksponowanie przez kupców towaru przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu handlowym?
2. części zajętej na pojazd samochodowy czy przyczepę samochodową, w których kupcy przechowują swój towar handlowy – płody rolno-ogrodnicze?

Stanowisko podatnika

Wnioskodawca uważa, że w obu ww. przypadkach, to jest od powierzchni przeznaczonej na eksponowanie towarów w celach reklamowych przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu handlowym, jak również w części zajętej na pojazd samochodowy, w którym kupcy przechowują swój towar (płody rolno-ogrodnicze) na zmodernizowanej części targowiska pod wiatami, opłata targowa nie powinna być pobierana.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 z późniejszymi zmianami) opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b, który mówi, że opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub w ich częściach. Targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż. Opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko (art. 15 ust. 3 ww. ustawy).

Z powyższych przepisów wynika, iż przedmiotem opłaty targowej jest sprzedaż dokonywana na targowisku, nie zaś zajmowana powierzchnia. Zgodnie z art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zmianami) przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 543 Kodeksu cywilnego wystawienie rzeczy w miejscu sprzedaży na widok publiczny z oznaczeniem ceny uważa się za ofertę sprzedaży. Nie jest zatem ofertą w rozumieniu ww. przepisu wystawienie rzeczy w okolicznościach podobnych do proponowania sprzedaży, ale bez podania ceny. Przez wystawienie w miejscu sprzedaży na widok publiczny należy rozumieć nie tylko wystawienie towaru w witrynach sklepowych, na zewnątrz lokalu, lecz także we wszystkich miejscach, gdzie dokonuje się sprzedaży (M. Płachta „Przesłanki i zasady odpowiedzialności prawnej w działalności reklamowej” –RPEiS nr 2/1990). Z powyższych rozważań wynika, iż wystawienie przez sprzedającego części oferowanego towaru na zewnątrz lokalu nie stanowi odrębnej sprzedaży.

Potwierdza to także orzecznictwo sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 26 maja 2009 roku (sygn. Akt I SA/Bd 180/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy stwierdził, że wystawienie towaru jest ofertą sprzedaży konkretnego handlowca, a ekspozycja towaru jest formą reklamy tego towaru, który znajduje się w pawilonie. Nie stanowi zatem

odrębnej oferty, a w konsekwencji nie można traktować jej jako samodzielnej, oderwanej od sprzedaży dokonywanej na terenie boksu.

Prezydent Miasta Łodzi uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2011 r. Nr 102 poz. 584) art. 15 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 95 poz. 613 ze zmianami) od dnia 19 czerwca 2011 r. otrzymał następujące brzmienie:

1. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b.
 2. Targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż.
- 2b. Opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub w ich częściach.

Zatem, w związku z nowelizacją ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, od dnia 19 czerwca 2011 roku nie pobiera się opłaty targowej w budynkach lub ich częściach na wszystkich targowiskach. W pozostałym zakresie nowa redakcja art. 15 nie wprowadza zmian. Opłacie targowej podlega sprzedaż w każdym miejscu, nie tylko wyznaczonym do tego celu, o ile miejsce to nie stanowi budynku lub jego części, zgodnie z definicją określoną w art. 1a ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Odnosnie przesłanki z art. 15 ustawy, dotyczącej dokonywania sprzedaży na targowiskach, zauważyć należy, że obowiązek podatkowy z tytułu opłaty targowej powiązany został z korzystaniem z targowiska w celu sprzedaży towarów, nie zależy natomiast w żadnej mierze od stwierdzenia, że doszło do zawarcia konkretnych transakcji sprzedaży w rozumieniu kodeksu cywilnego. W przeciwnym razie ustawodawca zamiast używać pojęcia „dokonujących sprzedaży” posłużyłby się bowiem pojęciem „zawierających umowy sprzedaży”. Sformułowanie użyte w omawianym przepisie obejmuje wszelkie czynności podejmowane przez sprzedającego w celu sprzedaży, w tym oferowanie produktów, składowanie ich na targowisku, oczekiwanie na kontrahentów, podejmowanie negocjacji. Na takie rozumienie tego pojęcia wskazuje również sama konstrukcja opłaty targowej, przewidująca wymiar w kwotowej stawce dziennej, nie powiązanej w żaden sposób z obrotem, co oznacza, że dla pobrania opłaty targowej nie jest istotne to, czy obrót rzeczywiście wystąpił, a tym samym, czy sprzedawca rzeczywiście dokona sprzedaży. Takie stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 06 sierpnia 2008 r. I SA/Sz 166/2008.

Stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie w tezie wyroku NSA Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 07 marca 2003 r. (wydanego w sprawie I SA/Łd 1878/2001), w którym Sąd ten opowiedział się za szerokim rozumieniem sformułowania „dokonujący sprzedaży” na gruncie tego przepisu. Zdaniem Sądu sam fakt wystawienia towarów przed pawilonem w obrębie targowiska mieści się w pojęciu „dokonywanie sprzedaży” i z tego tytułu pobiera się opłatę targową.

Odpowiadając na przedstawione we wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa pytania należy stwierdzić, że w związku z nowelizacją ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, od dnia 19 czerwca 2011 roku nie pobiera się w ogóle opłat targowych w budynkach lub ich częściach na wszystkich targowiskach.

Natomiast kupcy winni płacić opłatę targową od sprzedaży dokonywanej na płycie targowiska oraz w namiotach lub na straganach, realizowanej pod wiatami na zmodernizowanej płycie

targowiska, na której dokonują wydawania i sprzedaży towarów, jak i od części zajętej na pojazd samochodowy, w którym przechowują towar, jak też od części zajętej na ekspozycję tych płodów, a także od towarów eksponowanych przy pawilonach (boksach) w zadaszonym pasażu.

Wysokość opłaty targowej na terenie miasta Łodzi uregulowana została Uchwałą Nr XVI/250/07 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie zasad poboru i ustalania wysokości opłaty targowej na terenie miasta Łodzi. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ww. uchwały opłata ta dla targowiska wynosi 0,10 zł przy sprzedaży za każdy m² zajętej powierzchni (pkt. II poz. 1 tabeli).

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzeń w przedstawionym stanie faktycznym.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zmianami). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Miasta Łodzi, Departament Finansów Publicznych, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90-113 Łódź.